

עפ"ג (חיפה) 5026-10-16 - פיראט נעימי נ' מדינת ישראל

עפ"ג (חיפה) 5026-10-16 - פיראט נעימי נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עפ"ג (חיפה) 5026-10-16

פיראט נעימי

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[01.11.2016]

כב' השופט יוסף אלרון, נשיא

כב' השופט יחיאל ליפשיץ

כב' השופטת אורית וינשטיין

פסק דין

לפנינו ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בקריות (כב' השופט י' טורס) מיום 7/9/2016 בתיק פלילי 26121-09-15 לפיו הורשע המערער על פי הודייתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של פציעה בצוותא כשהעברין מזוין, לפי סעיפים 334 + 335(א)(1) + 29 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), ותקיפה סתם על ידי שניים או יותר, לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין.

כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, מר נמרוד סבג (להלן: "המתלונן") הוא הבעלים של עסק לשטיפת מכוניות ברח' לוחמי הגטאות 25 בנהריה (להלן: "העסק").

בתאריך 9/9/15 בסמוך לשעה 16:46 הגיע המערער יחד עם שניים אחרים לעסק ברכב השייך ונהוג על ידו, או אז, פנה אחד מהשלושה למתלונן ואמר לו "מה אתה מפריע לנו בעסקים שלנו?".

עוד צויין בכתב האישום כי השלושה והמתלונן נכנסו לתוך המשרד של העסק, ובעקבות חילופי דברים בין המערער למתלונן שמהותם אינה ידועה ובעוד המתלונן והנאשמים עומדים בתוך המשרד ליד דלת הכניסה, תקף המערער את המתלונן שלא כדין, בכך שהחל דוחפו לאחור לעבר השולחן במשרד, וזאת כאשר הנאשמים האחרים עומדים במקום ורואים את הנעשה.

במעשים אלו, כך נטען, תקף המערער וחבריו את המתלונן תקיפת סתם. בהמשך לאמור לעיל, המערער נטל בקבוק זכוכית שהיה מונח על השולחן, והיכה במתלונן בפניו באמצעות הבקבוק, וכן, יחד עם נאשם אחר בכתב האישום, היכה נמרצות במתלונן באמצעות אגרופים וחבטות לאיזור פלג הגוף העליון, כל זאת בזמן שחברם לכתב האישום עמד בסמוך לדלת והחזיק את הידית על מנת לוודא שאנשים לא ייכנסו למשרד.

כתוצאה ממעשים אלו, נגרמו למתלונן פצע פתוח באזור האף באורך של כ-1 ס"מ, וכן שפשוף שטחי באיזור בפריאטלי מצד שמאל ונפיחות קלה מתחת לעין.

בטרם החלו להישמע ראיות המאשימה, הודה המערער במסגרת הסדר הטיעון בעובדות כתב האישום המתוקן, כמפורט לעיל, כאשר ההסדר במהותו כלל חזרה מכפירה, הודייה בעובדות כתב אישום מתוקן, הרשעה וטיעון חופשי לעונש. בטרם שמיעת הטיעונים לעונש, נתבקש שירות המבחן להגיש תסקיר בעניינו. בתסקיר שירות המבחן צוינו מכלול נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של המערער, כבן 30 נשוי ואב לשלושה ילדים, כמו גם העובדה שלחובתו עבר פלילי הכולל הרשעות קודמות בעבירות סמים וקשירת קשר לביצוע פשע, לרבות ריצוי עונש מאסר בפועל לתקופה של 15 חודשים.

באשר לעבירות נושא כתב האישום, התרשם שירות המבחן כי המערער קיבל על עצמו אחריות לביצוע העבירות והביע צער וחרטה על מעשיו. לדבריו האירוע היה על רקע חוב כספי "ויצא מכלל שליטה". צוין כי נערכה סולחה בין המערער לבין המתלונן. שירות המבחן התרשם מהרצון שהביע המערער להשתלב בהליך טיפולי ולכן המליץ להטיל עליו עבודות שירות לצד צו מבחן למשך 12 חודשים.

באת כח המאשימה בטיעוניה לעונש בבית המשפט קמא, הדגישה את חומרת העבירות ונסיבות ביצוע העבירות, וטענה שמתחם העונש ההולם את מעשיו של המערער נע בין 16-30 חודשי מאסר בפועל. באשר לעונש בתוך המתחם, הפנתה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי של המערער שריצה מאסר בפועל וכן לחלקו המרכזי של המערער באירוע. משכך, טענה ב"כ המאשימה כי המלצת שירות המבחן בנסיבותיו של המקרה דן אינה עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנוהגת ואין לאמצה. לשיטתה, הסכם הסולחה שנערך אינו מפחית מחומרת העבירות ויש להטיל על המערער עונש מאסר בפועל ארוך, לצד עונשים נלווים.

מנגד, ביקש הסניגור מבית המשפט קמא לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על המערער עונש מאסר בפועל שירוצה במסגרת של עבודות שירות.

כנימוקים לקולא ציין את הודיית המערער בפתח משפטו, את ה"סולחה" שנערכה בינו לבין המתלונן, העובדה כי לשיטתו המדובר באירוע תקיפה שאינו ברף הגבוה שכן הנזק שנגרם למתלונן קל וכן כי עברו הפלילי של המערער ישן ובלתי רלוונטי.

בית המשפט קמא התייחס לחלקו של כל אחד משלושת הנאשמים באירוע וקבע, בין היתר, כי "נאשם 2 (המערער שבפנינו) היה הדומיננטי באירוע. הוא שניהל את האירוע, היה תוקפני מאוד לכל אורכו ואף היכה את המתלונן באמצעות הבקבוק" (עמ' 38, ש' 25-27).

בית המשפט קמא ציין כי התרשמות שירות המבחן כי המערער מבטא אחריות למעשיו והוא מעוניין להשתלב בהליך טיפולי היא מסקנה ראשונית שאינה מבוססת, שכן טרם הוחל בהליך טיפולי כלשהו המבטא שינוי מעשי באורח חייו של המערער. לאור חומרת המעשים ועברו הפלילי של המערער הדגיש בית המשפט קמא כי אינו יכול לאמץ את המלצת שירות המבחן, עם זאת, ציין כי בקביעת העונש בתוך המתחם תילקח בחשבון המלצה זו כשיקול לקולא.

לאחר בחינת מכלול הפרמטרים הרלבנטיים הדרושים לעניין קבע בית המשפט קמא כי מתחם הענישה ההולם במקרה דנן הוא מאסר בפועל הנע בין 6-24 חודשים, וגזר על המערער את העונשים הבאים:

9 חודשי מאסר בפועל; מאסר מותנה למשך 6 חודשים לבל יעבור משך 3 שנים עבירת אלימות פיזית כלפי גופו של אדם; פיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪.

הערעור שלפנינו מופנה נגד אורכו של המאסר בפועל שהוטל על המערער ונתבקשנו במסגרתו להורות כי עונש המאסר בפועל יקוצר וירוצה בדרך של עבודות שירות.

בהודעת הערעור ובדיון בפנינו טען ב"כ המערער כי המדובר בכתב אישום המגולל את סיפורם של שלושה נאשמים אשר היו שותפים בצוותא לביצוע המעשים, אולם בית המשפט קמא קבע מתחם ענישה שונה לכל אחד מהם ובכך שגה. באשר למערער, הסכים הסניגור כי אכן חלקו היה "יותר דומיננטי", וכן "יותר גדול מעצם זה שהוא נתן את החבטה עם הבקבוק", ועם זאת, נטען כי רק לגבי המערער ניתן תסקיר חיובי וכן צוין כי המערער ערך עם המתלונן הסכם סולחה. עוד הפנה בא כח המערער להודיית המערער בהזדמנות הראשונה ולחרטה שהביע. כך גם, לעובדה שבזמן שחלף מיום ביצוע העבירות המערער שוהה במעצר בית, עבד בעבודה מסודרת ולמעשה שליחתו למאסר מאחורי סורג ובריוח כיום תקטע את ההליך השיקומי.

מנגד, הדגישה ב"כ המשיבה את חומרת המעשה ונסיבות ביצוע העבירות. ב"כ המשיבה הפנתה לקביעותיו של בית המשפט קמא אשר אבחן בין חלקם של הנאשמים ובאשר למערער קבע כי היה "הדומיננטי", "המרכזי" "ניהל את האירוע" וכן היה זה שחבט באמצעות הבקבוק בראש המתלונן. כך גם הנסיבות האישיות ועברם הפלילי של שלושת הנאשמים הם שונים. ב"כ המשיבה הוסיפה כי בנסיבות המקרה דן והאלימות החמורה שהופעלה כלפי המתלונן הרי שהעונש שהוטל הוא הולם ומקובל, תוך שהפנתה לעברו הפלילי של המערער שריצה בעבר מאסר מאחורי סורג ובריוח. בנסיבות אלה, טענה ב"כ המשיבה כי העונש שהוטל על המערער אינו חמור כלל, וביקשה לדחות את הערעור.

דיון:

עיינו עיין היטב בגזר דינו של בית המשפט קמא ובנימוקי ב"כ הצדדים ואנו קובעים כי דין הערעור להידחות. כידוע, הלכה היא כי ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בחומרת העונש כפי שהלה נקבע על ידי הערכאה הדיונית אלא במקרים חריגים של סטייה ניכרת ממדיניות הענישה הראויה או כאשר נפלה בגזר הדין טעות מהותית או כאשר מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות את הדבר.

אנו סבורים כי המקרה דן אינו נופל בגדר אותם מקרים חריגים המצדיקים את התערבותנו, ואף אנו סבורים כי בנסיבותיו של המקרה שבפנינו העונש שהוטל על המערער סביר ומאוזן ואולי אף מקל עם המערער ואין מקום להתערב בו. עיון בגזר דינו המנומק של בית המשפט קמא מעלה כי בית המשפט נתן משקל למכלול הפרמטרים, לקולא ולחומרא, הרלוונטיים והדרושים לעניין, כמו גם לחומרת העבירות בהן הורשע המערער, נסיבות ביצוע, וחלקו של המערער בביצוע המעשים.

למקרא כתב האישום וגזר דינו של בית המשפט קמא אין ספק כי חלקו של המערער בביצוע האלימות החמורה כלפי המתלונן היה מרכזי ודומיננטי, שונה ונבדל מחלקם של שני הנאשמים הנוספים שהועמדו לדין יחד עימו. המערער הוא שנטל לידו בקבוק זכוכית והכה באמצעותו בראשו של המתלונן. בהמשך חבט המערער ביחד עם נאשם נוסף בכל חלקי גופו של המתלונן. המערער הוביל את האירוע והיה תוקפני לכל אורכו, ולמזלו הרב של המתלונן, תוצאת החבטות בו לא היתה חמורה הרבה יותר.

רבות נאמר על החומרה שבעבירות האלימות כלפי הזולת ועל חובתו של בית המשפט לעשות אף הוא בענישה הולמת באלימות הגוברת ברחובה של עיר.

אין אנו מתעלמים מהמלצת שירות המבחן בדבר הטלת עונש מאסר בפועל לריצוי במסגרת של עבודות שירות, כמו גם לאמור בתסקיר בעניינו. אלא, שכידוע, תסקירי שירות המבחן, על אף ההערכה למקצועיותם הרבה, מהווים המלצה בלבד ובית המשפט רשאי להפעיל את שיקול דעתו בהתחשב בכלל האינטרסים העומדים בפניו, ובפרט משקיימים שיקולים שבמדיניות ושיקולי הרתעה שמטבע הדברים בית המשפט הוא ששוקל אותם ולא שירות המבחן [ראו, למשל, ע"פ 8465/14 עלאא כרכי ואח' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (24.8.2015); ע"פ 5626/14 לנקין נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2.8.2015)].

במכלול האמור לעיל לא מצאנו להתערב בגזר דינו של בית המשפט קמא ואנו דוחים את הערעור. המערער יתייצב לתחילת ריצוי עונש המאסר ביום 13/11/16 בשעה 08.30 בבית המעצר קישון. מזכירות בית המשפט תשלח עותק פסק הדין לבאי כח הצדדים ולשירות בית הסוהר. ניתן היום, ל' תשרי תשע"ז, 01 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.